

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 12C/665/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4312203447
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Pintová
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2013:4312203447.3

Uznesenie

Okresný súd Levice v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35 724 803, v konaní zast.: advokátska kancelária TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcovi: M. N., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom XXX XX T. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka: Spotrebiteľské združenie OSA, so sídlom Fedinova 9, 851 01 Bratislava, IČO: 42 260 086, v konaní zast.: advokátska kancelária HKP Legal, s.r.o, so sídlom Sasinkova 6, 811 08 Bratislava, IČO: 36 727 334, o zaplatenie 2.995,66 eura s príslušenstvom, o trovách konania, takto

rozhodol:

Súd odporcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

Súd vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Písomným návrhom na začatie konania zo dňa 07.02.2012, ktorý bol doručený súdu dňa 22.02.2012 sa navrhovateľ domáhal zaplatenia pohľadávky vo výške 2.995,66 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2.253,61 eura od 16.10.2009 do zaplatenia a náhrady trov konania pozostávajúcich zo súdneho poplatku za podaný návrh a trov právneho zastúpenia vo výške 463,68 eura.

Konanie bolo meritórne ukončené uznesením Okresného súdu Levice zo dňa 27.02.2013 pod č. k. 12C/665/2012-82, ktorým súd zastavil konanie. Zároveň rozhodol o vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi a o trovách konania si vymienil, že bude rozhodovať po právoplatnosti uznesenia.

Ustanovenie § 137 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej ako "OSP"), uvádza, že trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 151 ods. 1 OSP, o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Predpokladom priznania náhrady trov konania účastníkovi voči druhému účastníkovi je uplatnenie nároku na náhradu trov konania, pričom vyčíslenie trov konania je zase predpokladom na to, aby boli

účastníkovi priznané všetky trovy, ktoré v konaní účelne vynaložil. Ak účastník nepožiadava o náhradu trov konania, súd mu nemôže priznať náhradu trov konania, aj keby mu inak podľa zákona patrila a aj keby výška trov vyplývala zo spisu.

Podľa § 142 ods. 1 OSP, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c) OSP, žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak bolo konanie zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 OSP, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

V predmetnej veci došlo k zastaveniu konania pred začatím pojednávania vo veci samej z dôvodu vzatia návrhu na začatie konania v celom rozsahu späť navrhovateľom bez uvedenia dôvodu. Tento dispozitívny úkon navrhovateľa nasledoval po vznesení námietky premlčania vedľajšími účastníkmi.

Pokiaľ ide o právo na náhradu trov konania v prípade ak procesným následkom je zastavenia konania, platí vo všeobecnosti pravidlo, že žiaden z účastníkov v tomto prípade nemá právo na náhradu trov konania. Z tohto pravidla existujú dve výnimky, ktorú sú vyjadrené v citovanom ustanovení §-u 146 ods. 2 prvá a druhá veta OSP.

Ustanovenie druhého odseku §-u 146 OSP je v pomere k prvému odseku špeciálnou úpravou, a preto pred rozhodnutím súdu o náhrade trov konania podľa § 146 ods. 1 písm. c) OSP, treba skúmať, či nie sú splnené predpoklady na použitie ustanovenia § 146 ods. 2 OSP. V prípade, ak súd zistí existenciu týchto predpokladov, musí o trovách konania rozhodnúť podľa druhého odseku, teda musí uložiť niektorému z účastníkov konania povinnosť nahradiť trovy konania. Ustanovenie § 146 ods. 2 vyžaduje zodpovednosť za zavinenie účastníka, ktorého procesný úkon mal za následok zastavenie konania. Otázka zavinenia podľa prvej vety uvedeného ustanovenia sa však hodnotí iba podľa procesného výsledku.

Ak navrhovateľ vezme návrh na začatie konania v celom rozsahu späť, pričom sa nejedná o prípad §-u 146 ods. 2 druhej vety OSP, z hľadiska procesného platí, že zavinil zastavenie konania, a preto je povinný nahradiť odporcovi trovy konania.

Z obsahu spisu je zrejmé, že v predmetnej veci oznámil vstup do konania vedľajší účastník Spotrebiteľské združenie OSA podaním zo dňa 24.04.2012, došlým k súdu dňa 27.04.2012, žiadal o zaslanie návrhu na začatie konania s prílohami a súčasne vzniesol námietku premlčania vo vzťahu k nárokom uplatňovaným voči odporcovi. Vedľajší účastník na strane odporcu vstup do konania odôvodnil tým, že je občianskym združením založeným za účelom kolektívnej ochrany práv spotrebiteľov a jeho činnosť spočíva, okrem iného, v ochrane kolektívnych práv spotrebiteľov v zmysle ustanovení § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa a podľa § 54 Obchodného zákonníka, ktorá sa realizuje najmä zastupovaním spotrebiteľov v konaní pred súdom, či vstúpením do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka.

V stanovách je v článku IV. ods. 1 za základné poslanie občianskeho združenia stanovená realizácia združovacieho práva občanov za účelom aktívnej ochrany spotrebiteľov v najširšom spektre možností a záujmov a v ods. 2 sú vymedzené základné úlohy medzi ktorú patrí sprostredkovať riešenie sporov medzi spotrebiteľmi a dodávateľmi, zastupovať spotrebiteľov pred súdom a vystupovať v súdnych sporoch na strane spotrebiteľov.

Odporca ako spotrebiteľ nepožiadala Spotrebiteľské združenie OSA o pomoc pri riešení svojho problému. Súd oznámil odporcovi, že do konania vstúpil vedľajší účastník na jeho stranu. Po doručení platobného rozkazu bol odporcom v zákonnej lehote podaný odpor proti platobnému rozkazu.

Podľa § 93 ods. 2 OSP, ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. 10a V zmysle poznámky 10a k tomuto ustanoveniu, osobitným predpisom je aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov).

Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh (§ 93 ods. 3 OSP).

Z vyššie citovaného ustanovenia vyplýva, že tretia osoba sa stáva vedľajším účastníkom v okamihu, keď dôjde súdu jej oznámenie, že vstupuje do konania na strane niektorého z účastníkov. Cieľom tohto ustanovenia bolo umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby a združenia.

Občiansky súdny poriadok v ods. 4 §-u 93 výslovne stanovuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Súd poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 25.04.2012, sp. zn. 17Co/87/2012, podľa ktorého: Keďže ustanovenie § 93 ods. 4 OSP výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, z toho možno vyvodiť len jeden záver a to, že vedľajší účastník má (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a samozrejme má i právo na náhradu trov konania, kam podľa ustanovenia § 137 ods. 1 OSP bez akýchkoľvek pochybností patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Samozrejme, vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval.

Súd pri rozhodovaní o trovách konania mal za to, že navrhovateľ zavinil zastavenie konania tým, že podal návrh na začatie konania a nešlo o späťvzatie návrhu pre správanie sa odporcu, a preto podľa §-u 146 ods. 2 prvej vety OSP mu vyplýva povinnosť uhradiť odporcovi ako aj vedľajšiemu účastníkovi, ktorý na jeho stranu do konania vstúpil, trovy konania potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva v zmysle ustanovenia §-u 142 ods. 1 OSP.

Podľa uznesenia Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 25.04.2012, sp. zn. 17Co/91/2012, sa musí súd, v prípade, ak sa združenie zúčastní konania ako zástupca účastníka konania alebo ako vedľajší účastník na strane spotrebiteľa zaoberať tým, či trovy konania boli účelne vynaložené na ochranu oprávnených záujmov spotrebiteľa predovšetkým, ak je cieľom združení na ochranu spotrebiteľa presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov a právom spotrebiteľa chrániť a presadzovať svoje oprávnené záujmy aj prostredníctvom združení na ochranu spotrebiteľov.

Odporca i vedľajší účastník na strane odporcu bol v konaní úspešný, a preto im podľa vyššie citovaných ustanovení vzniklo právo na náhradu trov súdneho konania. Odporcovi vznikol nárok na náhradu trov súdneho konania v zmysle § 146 ods. 2 OSP, súd mu však náhradu trov prvostupňového konania nepriznal, pretože si trovy súdneho konania neuplatnil. Z daného je zrejmé, že súd v zmysle citovaných

rozhodnutí súdov mal možnosť priznať vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu (spotrebiteľa) náhradu trov tohto súdneho konania, nakoľko nárok na ich náhradu vznikol aj samotnému spotrebiteľovi.

Súd podrobil priznanie trov konania vedľajšiemu účastníkovi skúmaniu z hľadiska ich účelnosti podľa § 142 OSP.

Pod pojmom účelnosť trov je potrebné rozumieť nevyhnutnosť alebo právnu možnosť vynaloženia trov spojených s ústavne zaručeným právom na právnu pomoc. Trovy potrebné na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva sa neposudzujú ako celok, ale každý úkon a každé platenie trov treba posudzovať samostatne. Trovy vynaložené účastníkom konania v spore musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku alebo procesná ochrana proti takémuto tvrdeniu.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka Spotrebiteľského združenia OSA písomným podaním zo dňa 13.11.2012, došlým k súdu dňa 14.11.2012 si vyúčtoval trovy konania, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia v celkovej výške 237,41 eura, pričom pri výpočte vychádzal z hodnoty 2.995 eura (istina pohľadávky) a 63,87 eura (príslušenstvo pohľadávky: úrok z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 834,54 eura od 29.06.2011 do 26.04.2012 - deň začatia poskytovania právnych služieb, t.j. 302 dní), spolu tarifná hodnota veci 2.014,41 eura. Náhradu trov právneho zastúpenia požadoval za 2 úkony právnej služby: 1. prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, 2. odpor zo dňa 13.11.2012, každý úkon právnej služby po 91,29 eura a režijný paušál vo výške 7,63 eura za každý úkon a 20 % DPH vo výške 35,58 eura, t. j. 2 x 81,33 eura + 2 x 7,63 eura + 20% DPH vo výške 39,57 eura.

Združenia sa vytvárajú za účelom ochrany spotrebiteľov a preto by mali byť spôsobilé chrániť práva a oprávnené záujmy spotrebiteľa bez ďalšej pomoci zo strany advokátov. Ak sa občianske združenie - vedľajší účastník aj napriek uvedenej skutočnosti dá v konaní zastúpiť advokátom, je to jeho voľba, ale bez práva na náhradu trov konania. Súd zastáva názor, že zastúpenie združenia na ochranu spotrebiteľa je v rozpore so základnými princípmi, pre ktoré boli združenia vytvorené a právnym zástupcom vyúčtované trovy konania je možné považovať za neetické, keď právny zástupca vedľajšieho účastníka Spotrebiteľského združenia OSA vyúčtoval trovy právneho zastúpenia za dva úkony právnej pomoci prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom a odpor zo dňa 13.11.2012.

Zo súdneho spisu vyplýva, že vedľajší účastník Spotrebiteľské združenie OSA pri vstupe do konania o danom spore nemal žiadnu vedomosť, taktiež o jeho vstupe do konania nemal vedomosť ani odporca, na strane ktorého vedľajší účastník vstúpil. Situácia, kedy odporca nemal vedomosť o podaní žalobného návrhu a vedľajší účastník nemal náležitú vedomosť o predmete sporu, skutkových okolnostiach prípadu a stave konania, okrem spisovej značky konania a identifikačných údajov (meno a priezvisko) účastníka a vstúpil do konania bez ohľadu na vôľu odporcu (spotrebiteľa), ktorého záujmy mal v danom spore riadne hájiť, navodzuje dojem, že sa zo strany združenia na ochranu spotrebiteľa jedná o paušálny vstup do súdneho konania.

Súd takéto konanie Spotrebiteľského združenia OSA nepovažuje za dôkaz o vôli občianskeho združenia naplniť cieľ stanovený v článku IV stanov. Paušálny vstup združenia do konania skôr navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. V danom prípade okrem mena účastníka a spisovej značky konania nemal vedľajší účastník o veci žiadnu vedomosť, len si paušálne uplatnil náhradu trov konania, keď uviedol, že trovy konania bude špecifikovať až po skončení konania, prípadne na výzvu súdu.

Vzhľadom na vyššie uvedené, súd nepovažuje finančné prostriedky vyúčtované právnym zástupcom vedľajšieho účastníka na strane odporcu za účelne vynaložené na uplatňovanie a bránenie práva odporcu (spotrebiteľa) a preto o trovách konania rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia v 3-och písomných vyhotoveniach prostredníctvom podpísaného súdu na Okresný súd Levice.

Podľa § 205 ods. 1 OSP, v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP.) uviesť; proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia odvolanie proti rozsudku alebo

uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.